

и много често допълня или замѣстя ролята на държавата. Въ днешно врѣме Америка, напимѣръ, взема въ това отношение първо мѣсто: американцитѣ жертвуватъ грамадни суми за въздигане учебното и възпитателно дѣло; множество музеи, библиотеки, училища, университети, училищни работилници, забавачници и пр. се въздигатъ благодарение на частната благотворителность, Почти въ всѣки градъ има по единъ или нѣколко образователни института, основани отъ частни лица. Напимѣръ, банкерътъ *Дрекслеръ* въ Филадельфия, синъ на живописецъ, далъ 3 мил. долара за учебно заведение съ работилница; *Амуръ*, търговецъ на месо въ Чикаго, завѣщалъ два милиона долара за учебенъ институтъ, който да носи неговото име; *Карлъ Пратъ* основалъ най-хубавото учебно-образователно заведение въ Бруклинъ; това заведение обхваща всички видове училища: отъ нисшитѣ до най-висшитѣ, заедно съ музей, библиотека и спестовна каса. Въ Филадельфия е основано и подържано едно худож.-индустриално училище само отъ частна инициатива и пр. Въ никоя друга страна на свѣта не сж давани слѣдов. такива подаръци за училища, както въ съединенитѣ държави: прѣзъ 1880 г. е имало 27,567,605 л., а прѣзъ 1882 — 124,779,970 л. за училища.

Безъ да имаме подобни срѣдства, ние все пакъ може много нѣщо да направимъ за нашата страна, стига чувството, завѣщано намъ отъ прѣдходното поколѣние, да не изгасва въ нашитѣ души.

Изпълненъ дългъ — какъвто дребенъ,
 Какъвто скромень да е той —
 И чувството, че си потрѣбенъ
 Човѣкъ на нѣкой близъкъ свой, —
 Ей извора, дѣ черпи сила
 И щастие светó — духътъ
 Възвишенъ!

К. Христовъ.